

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Σπαρτιατικὰ νόμιμα

Ἀπὸ τὰ περίεργα τῶν Σπαρτιατῶν νόμιμα εἶναι ὅτι ἐτιμώρον τὸν ἀνεχόμενον νὰ ὑφίσταται πολλὰς ἀδικίας παρ' ἄλλων. Ἡ ἀνεξικάκια δι' αὐτοὺς ἦτο ἔγκλημα. Καὶ εἰς ἓνα τοιοῦτον ἀνεξίκακον, τὸν Σκιραφίδα, οἱ ἔφοροι ἐπέβαλον πρόστιμον «ὅτι ὑπὸ πολλῶν ἠδικεῖτο» ὡς λέγει ὁ Πλούταρχος. — Ἄλλο περίεργον Λακωνικὸν νόμιμον εἶναι ἡ ἀνοχή τῆς κλοπῆς τροφίμων ὑπὸ νέων Σπαρτιατῶν, ἤρκει ὁ κλέπτης νὰ μὴ συνελαμβάνετο ἐπ' αὐτοφώρῳ, διότι τότε διεπομπεύετο καὶ ἐμαστιγοῦτο. Ἦνείχοντο δὲ τὴν τοιαύτην κλοπὴν, διὰ νὰ συννεθίζον οἱ Σπαρτιάται νὰ κλέπτουν τὰς ξένας τροφὰς ἐν καιρῷ ἐκστρατείας.

Ἡ παράδοσις περὶ Ἀτλαντίδος

Ἡ παράδοσις ὅτι πέραν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης ὑπῆρχε μία μεγάλη νῆσος, ἡ Ἀτλαντίς, παλαιότατα κατοικημένη ἀπὸ ἀνθρώπους πολιτισμένους καὶ εἰς προϊστορικὴν ἐποχὴν καταποντισθεῖσα, δὲν εἶναι εὐρημα τοῦ Πλάτωνος, οὐδὲ καὶ ἑλληνική, ἀλλὰ αἰγυπτιακή. Πρὸ τοῦ Πλάτωνος τὴν εἶχεν ἀκούσῃ ἐν Αἰγύπτῳ ὁ Σόλων, ὁ ὁποῖος καὶ ἤρχισε περὶ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του νὰ συνθέτῃ ποίημα περὶ τῆς Ἀτλαντίδος. Ἄλλ' ὁ θάνατος τὸν εὗρεν εἰς Κύπρον, πρὶν συμπληρώσῃ τὸ ποίημα. Καὶ φαίνεται ὅτι εἰς τὰ ἴχνη ἐκείνου τοῦ ποιήματος ὁ Πλάτων, ἀφ' οὗ ἤκουσε καὶ αὐτὸς τὴν παράδοσιν περὶ Ἀτλαντίδος ἐν Αἰγύπτῳ, ἔγραψε τὸν διάλογον τοῦ Κριτίαν. Ἀλλὰ μοιραίως καὶ ὁ διάλογος αὐτὸς ἔφθασε μέχρις ἡμῶν ἀτελής. Περίεργον εἶναι, ὅτι αἱ νεώτεροι γεωλογικαὶ θεωρίαι δέχονται ὡς πραγματικὴν τὴν ὑπαρξιν καὶ τὸν καταποντισμὸν τῆς Ἀτλαντίδος.

Ἡ ὑφαντουργία ἐν Ἰνδίας

Τὰς τελειοποιήσεις τῆς ὑφαντουργίας οἱ Εὐρωπαῖοι ἐδιδάχθησαν κυρίως ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς, οἱ ὁποῖοι καὶ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου ἀναφέρονται ὡς ἀνέκαθεν ἔξοχοι ὑφαντουργοὶ κατασκευάζοντες τότε τὰς

λεγομένας φλοίνους εσθῆτας ἐκ τῶν ἰνῶν τοῦ φλοός, αὐτογενοῦς ἐκεῖ φρυτοῦ. Τὰ διάσημα ὑφάσματα γκίνγκαμ, ζακονά μουσελίνα, κασμίρ, τίμπει, λαχῶρ εἶναι ὀνομασίαι ἰνδικῶν γίππων καὶ φρυτῶν.

Οἱ τίτλοι εὐγενείας

Τὸ τιμαριωτικὸν σύστημα, ἀπήχησις τοῦ ὁποίου ἀπέμειναν σήμερον οἱ τίτλοι μόνον εὐγενείας, ἰδρῦθη ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς εἰσβολῆς τῶν βαρβάρων, ἰδίως τῶν Τευτόνων. Ἐκάστη φυλὴ εἶχεν ἄρχηγόν, ὅστις εἰς τευτονικὴν γλῶσσαν ἐλέγετο *Καπ* καὶ ἔπειτα *King*. Ἐπ' αὐτὸν ἐκυβέρνα καὶ ἐδίκαζεν ἐν συμβούλιον. Καὶ τοῦτο διένεμε τὴν κατακτηθεῖσαν χώραν εἰς τοὺς ὑπαρχηγούς, οἱ ὁποῖοι ἐλέγοντο *Graf* καὶ ἐκ τοῦ λατινικοῦ **κόμητες**. Ἐκάστη κομητεία διηρεῖτο εἰς περιοχάς, *Mark*, τὰς ὁποίας εἶχον οἱ **μαρκήσιοι**. Καὶ ἕκαστη *Mark* κατενέμετο εἰς κτήματα, τὰ ὁποῖα κατεῖχον οἱ **βαρῶνοι** (*fari* ἢ *bari* ἢ *baroni*). Τὴν μεγαλυτέραν μερίδα ἔδιδαν εἰς τὸν ἀρχηγόν (*King*, βασιλέα), ὁ ὁποῖος μὴ δυνάμενος νὰ τὴν διαχειρισθῇ ὁ ἴδιος, τὴν ἐμοίραζε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἀκολουθίας του ἀντὶ ὠρισμένου ἐτησίου μισθώματος καὶ ἐπὶ ὁμολογίᾳ ἀπολύτου ὑποταγῆς των. Τὸ εἶδος τοῦτο ἰδιοκτησίας ἐλέγετο **ἀγαθὰ τῶν πιστῶν** (*fes-od*, φέουδον). Καὶ οἱ κατέχοντες ἐλέγοντο ὑποχέριοι (*vassali*).

«Προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις»

Ὁ Νίκος. — Κάτι στή μίρα τῶρριξες τώρα τελευταία, Μίμη.

Ὁ Μίμης. — Μοῦ κάνει κακὸ ποῦ ἔφυγε ἡ ἀρραβωνιαστικά μου καὶ θέλω νὰ ξεσκάσω λιγάκι.

Ὁ Νίκος. — Μὰ δὲ μοῦ εἶπες πῶς ἔφυγε τὴ προπερασμένη ἑβδομάδα;

Ὁ Μίμης. — Ναί, μά . . . ἀπὸ τότε σήμερα μόνο ἐπῆρα παράδες.